

Почитаеміи Родолюбцы!

Въ многолѣшното мое бытіе въ Болга-
ріаша, виждахъ въ разны времена и често,
нѣкой опъ просвѣщенные Европейцы, да
спрувашъ своише пунешествія презъ Бол-
гаріа, камшо Цариградъ и опъ Цариграда,
гдѣшо имъ се случаваше всегда, да приимашъ
въ домовеше болгарски и всяко найлюбезно
дочекуванѣ и угощеніе, безъ да спорашъ
нѣкое примѣчаніе въ запискише си, и да се
загрыжапъ нѣкогда, за да спорашъ извѣстно
бытіешо и количесшвошо, нравише и шру-
долюбіешо, добродѣтелише и шерпѣніешо
болгарскаго народа, койшо въ шурскаша Ев-
ропа въ найпрекрасныше предѣли и мѣста,
но подъ игомъ живяше, и лежеше опъ нѣкол-
ко вѣковъ кашо подъ покрываломъ неизвѣ-
стности и забвенія, какъ шо и въ лѣшо 1835,
видѣхъ нѣкой Ешесшвоиспытатели опъ
горняша Германіа, коишо бѣха дошли въ
рылскій Монашпырь, гдѣшо и умолиха Игу-
мена да имъ даде едного челоуѣка, за да ги